

TOTO

KOČIČÍ NINDŽA

**A OSUDOVÝ
KOČKONCERT**



DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST



TOTO

***KOČIČÍ NINDŽA
A OSUDOVÝ KOČKONCERT***



Tahle knížka patří:

DALŠÍ KNIHY
OD DERMOTA O'LEARYHO:

TOTO
KOČIČÍ NINDŽA A KOBRA NA ÚTĚKU

TOTO
KOČIČÍ NINDŽA A SÝROVÁ LOUPEŽ STOLETÍ



TOTO

**KOČIČÍ NINDŽA
A OSUDOVÝ KOČKONCERT**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST



B R I O

Text copyright © Dermot O'Leary, 2019
Illustrations copyright © Nick East, 2019
Translation © Vojtěch Ettler, 2023
Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2024
All rights reserved

TOTO – kočičí nindža a osudový kočkoncert

Z anglického originálu *TOTO the Ninja Cat and the Supertar Catastrophe*,
vydaného nakladatelstvím Hodder and Stoughton v roce 2019,

přeložil Vojtěch Ettler

Redigovala Iveta Poláčková

Korektury Adéla Lapáčková

Odpovědná redaktorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v edici BRIO, v roce 2024

Sazba LAYOUT, s. r. o., Bratislava

Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Vydání první

ISBN 978-80-276-0696-2

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

***VĚNOVÁNO KAŽDÉMU ČTENÁŘI,
KTERÝ SI OSVOJUJE
NEBO ZACHRAŇUJE ZVÍŘATA.
KLOBOUK DOLŮ!***



KAPITOLA 1

Toto si uvědomovala, že má jeden jediný pokus, aby chytila vůdce zločinného psího gangu překupníků s kostmi. Už celých šest měsíců kradli londýnským hafanům ***OBLÍBENÉ DOBRŮTKY*** a tentokrát úřadovali ***OPRAVDU VE VELKÉM***. Jestli si na ně nedošlápne dneska večer, kdoví, kdy se jí namane další příležitost.

Loupení kostí samozřejmě vyvolalo obrovské pobouření. Psi totiž na rozdíl od koček, které na to prostě „hodí mňau“ a nějak

se s věcmi smíří, vyjadřují nespokojenost mnohem hlasitěji. A tak psí obyvatelstvo Londýna celé noci bez ustání vylo a hrabalo všude díry, do kterých nemělo co dát. Nikdo v hlavním městě, lidi ani zvířata, při všem tom



rámusu nezamhouřil oka, a tudíž se rychle šířila všeobecná rozmrzelost. Proto byla Toto pod tlakem, aby případ **HONEM** vyřešila!

„O psech se říká, že jsou nejlepším přítelem člověka a věrní až za hrob, ale teď si tady navzájem kradou kosti a to všechno kvůli čemu? Nějakým pár **SUCHARŮM**, tipuju,“ bručela si pod vousy. Netrpělivě čekala, až se k ní do úkrytu na střeše s výhledem na staré skladiště vrátí její bratr Stříbrňák, který právě sklad nepozorovaně obhlížel. Kořata měla za to, že právě tam gang shromažďuje ukradené kosti, než je na lodích odlifruje z Londýna.

Tohle byla její sedmá mise od chvíle, kdy ji Larry, její šéf a hlava britské odnože **PRASTARÉHO CELOSVĚTOVÉHO ŘÁDU KOČIČÍCH NINDŽŮ**, přijal za svou pobočnici. Užívala si, že slouží jako

oficiální **KOČIČÍ NINDŽA**, ale zároveň byla ráda, že má k ruce svého věrného brácha Stříbrňáka, který jí dělal vodící kočku, protože Toto byla od narození skoro slepá. Společně už:



Zatočili s **TLUPOU POTKANŮ**, kteří vybírali výpalné na jižním břehu Temže.



Vystopovali **MORČATA**, která měla na svědomí obrovskou nezákonnou dodávku okurek (patrně se po nich můžou utlouct – kdo by to byl řekl?).



Rozpustili nepovolený **MRAVENČÍ CÍRKUS**, který se **OPRAVDU** špatně hledal, a to dokonce i Stříbrňákovi.



Odhalili korupci během soutěže krásy
MOPSŮ.



Vyřešili záhadu kolem **BANDY**
ÚHOŘŮ, kteří se živili jako
profesionální kasaři... pěkní slizouni!

A teď se chystali rozprášit zločineckou
kliku psích překupníků s kostmi.

Larry kočičím sourozencům plně
důvěřoval, protože ať jim předhodil jakýkoli
případ, pokaždé uspěli, a zvířata ve Velké
Británii se ještě nikdy netěšila takovému
bezpečí. Koťata vedla parádní život. Toto
vadilo snad akorát to, že se jejich jména
objevovala ve zvířecích novinách

DENÍK PSAVEC

častěji, než by se jí líbilo. Nindžové by přece

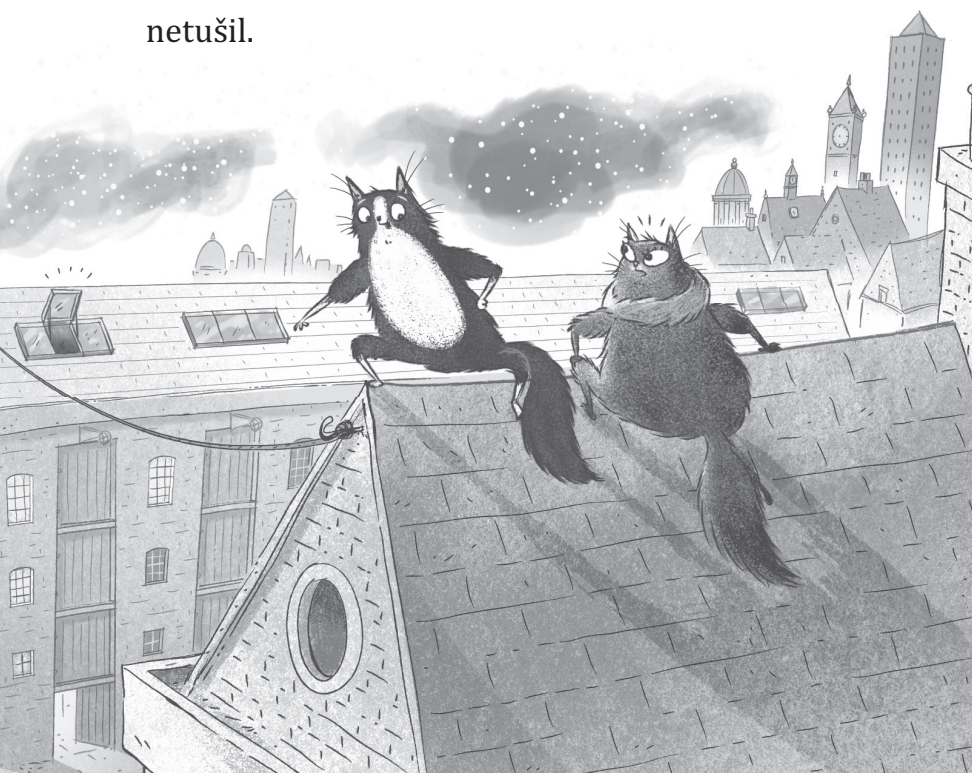
měli zůstat v utajení! (Ačkoli Stříbrňák si liboval v dopisech od fanoušků...)

„Pohodička,“ prohodil Stříbrňák, když zase vyskočil na střechu s výhledem na sklad, a sebejistě se culil. „Všechny kosti jsou v bednách naskládaných v přízemí, strašně to tam smrdí... **PSI VŮBEC NEMAJÍ VKUS!** Motá se jich tam asi pět, samí bulmastifové až na jednoho teriéra, který – pozor, překvápko – tomu podle všeho šéfuje. Tohle zvládneš levou zadní – přeručkuješ tam po tomhle drátu, spustíš se dovnitř střešním oknem a pak prostě... uděláš to, co vždycky. Já dám signál Sheile a její partě vepředu před barákem a tradá, v osm už budeme dlabat večeri u Kočkáče!“

Sheila byla jejich kamarádka z ranku policejních psů, která čerstvě povýšila do



čela CIA (Criminal Investigation Animals
neboli Zvířecího odboru vyšetřování trestné
činnosti). Seznámili se s ní, když jim pomohla
překazit **SÝROVOU LOUPEŽ STOLETÍ**.
Společnými silami zahnali ničemného
ARCIVÉVODU FERDIDRÁPA na útěk.
Naposledy ho viděli, jak v Severním moři
odplouvá do dále na člunu plném plísňového
camembertu. Kam se potom poděl, to nikdo
netušil.



Toto se obávala, že se jednoho dne se svým úhlavním nepřítelem zase střetne, ale prozatím se zdálo, že se padouch drží zpátky. V každém případě od té doby spolu se Sheilou dnem i nocí makali na tom, aby mohla londýnská zvířata klidně spát.

Kočičí nindža se zasmála a zavrtěla hlavou. „Kdepak, bratříčku, jestli mám šplhat po tom drátu, ***PŮJDEŠ PĚKNĚ SE MNOU!***

Takhle snadno se z toho nevykroutiš. Navíc až se dostaneme dovnitř, možná budu potřebovat tvoje oči.“

„Tak dobře,“ souhlasil Stříbrňák nervózně, „ale ti rafani jsou fakt obří a... mají plnou hubu zubů.“

Toto poplácala bratra po hřbetě. „Ty si vezmeš na starost teriéra a já vyřídím ty hromotluky. Tak pojd', jdeme na to.“

Nenápadně jako... no, zkrátka jako
NINDŽOVÉ, přeručkovaly kočky po drátě
napnutém mezi oběma střechami. Toto na
druhou stranu dospěla první a potichouнку
seskočila dolů. Bratr jí byl v patách.

„Hele, ségra, chceš vidět, jaké figly jsem
poslední dobou nacvičoval?“ zašeptal.

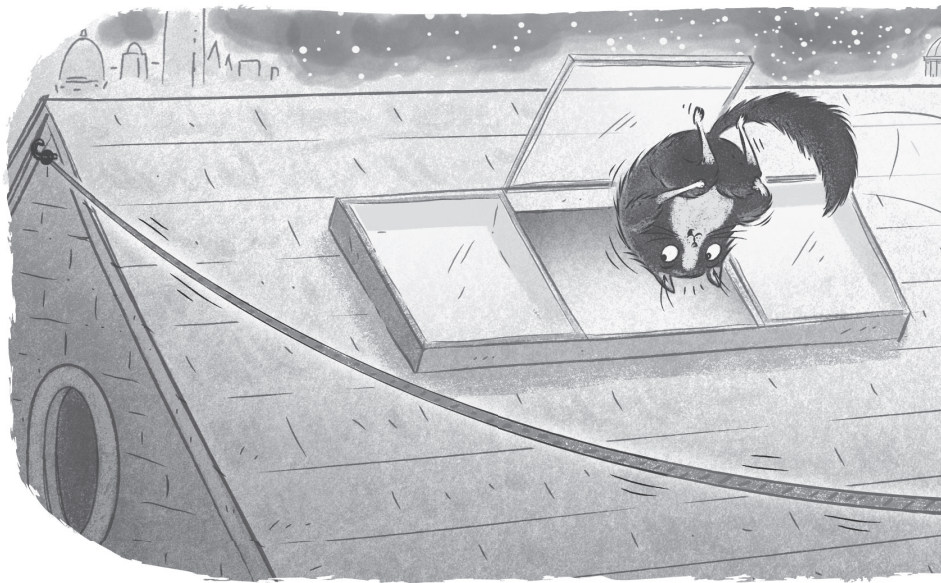
„Cože? NE,“ zasyčela Toto. „Někdy se hodí
předvádět nové finty, ale teď rozhodně ne.“

Jenže bylo pozdě. Totin namistrovaný bratr
už se vrhl do noci, svištěl vzduchem a právě
se přetácel v **SALTU** (které popravdě nebylo
špatné), když se mu to vymklo z pacek. Místo
aby obratně přistál vedle sestry, špatně
odhadl vzdálenost a

zahučel

střešním

oknem



přímo
dolů
do spodního
patra.

O samotný pád ani tak nešlo, protože kočky jsou ve **SKÁKÁNÍ, PŘISTÁVÁNÍ** a ve Stříbrňákově případě **PADÁNÍ** přeborníci. Větší potíž byla v tom, že hroziví hafani se rychle vzpamatovali z překvapení a vetřelce obklíčili. Než se ovšem zmohli na slovo,



Stříbrňák se oprášil a vzal situaci do vlastních tlapek... svým způsobem.

„Dámy a pánové, rád vás poznávám.

MOJE JMÉNO JE PAN STŘÍBRNÝ

a přicházím z... přicházím z... ehm... ze Svazu nelegálních kostichmatů, abych ověřil, že obchodujete, ehm, nelegálně a řádně – jakože jaksepatří – podpultově. Máte k tomu příslušné papíry? Je to jenom zběžná kontrola, ale **PRAVIDLA JSOU PRAVIDLA.**“

Bulmastifové se zmateně a nejistě podívali jeden na druhého.

„TAK PROSÍM. ŠUP, ŠUP. NEMÁM NA TO CELOU NOC.“ Stříbrňák si založil

tlapky na prsou a netrpělivě podupával nohou.

Vysoko nad ním Toto všechno zděšeně poslouchala. **VĚDYŤ ONI HO ROZTRHAJÍ NA KUSY,** běželo jí hlavou.

